

Posúdenie magisterskej diplomovej práce Bc. Šárky Chaloupkové

Utváření kolektivní inteligence v kyberprostoru

na příkladu počítačových her

Katedra elektronické kultury a sémiotiky

Fakulta humanitních studií, Univerzita Karlova v Praze

Predkladaná diplomová práca svojim tematickým zameraním vstupuje do oblasti, ktorá je bezpochyby relevantná pre študovaný odbor. Treba navyše oceniť, že ide o problematiku, ktorá prináša nové podnety pre štúdium procesov odohrávajúcich sa vo svete elektronickej kultúry. Možno konštatovať, že autorka sa oboznámila s pomerne širokým korpusom literatúry a v predkladanom texte predstavila významné teoretické postoje, čo sa tu vyprofilovali. K tomuto oceneniu však pripájam kritickú pripomienku týkajúcu sa toho, že autorka sa len zriedkavo odhodlala k formulovaniu vlastných názorov a väčšinou sa uspokojuje s referujúcim prístupom.

Ďalšia kritická pripomienka sa vzťahuje na slabé prepojenie medzi jednotlivými časťami práce. S koncepciami, ktoré autorka predstavila na stránkach venovaných teoretikom kolektívnej inteligencie sa v kap. 4 venovanej videohram takmer vôbec nestretávame.

Pokus uplatniť na videohry semiotický pohľad je sám osebe chvályhodný, no treba dodať, že v kap. 4.3 nepriniesol presvedčivejšie výsledky. Namiesto odpovedí na základné otázky týkajúce sa uplatnenia semiotických pojmov a metód v tejto oblasti sa tu autorka obmedzuje na referovanie o niektorých čiastkových výsledkoch (najvýraznejšie je pritom zastúpený problém narácie), pričom sa ani nepokúša o ich syntézu. Výsledkom sú tvrdenia, ktoré si neraz protirečia (napr. na začiatku kladie

otázku, prečo hra nikdy nebola skúmaná z pohľadu semiotiky (s. 46), no o niekoľko strán sama uvádza autora, čo k videohre z tohto hľadiska pristupoval (O. Lehto). Nerozvinutým ostáva aj pokus o vstup do problematiky autora (s. 53).

Viacere nedostatky textu sa dajú pripísať prílišným zjednodušeniam, ktoré majú raz obsahovú a inokedy štylistickú povahu. Pochybnosti vyvoláva už prvá veta na prvej strane diplomovej práce: „Kolektivní inteligence – pojem, který existuje odjakživa, ale definován byl až v posledních desetiletích...“ (s. 1). V ďalšom texte sa stretávame s podobnými, nie celkom vydarenými formuláciami, napr.: „Sémiotika je dnes chápána jako nositel kulturního významu...“ (s. 48); „Existenci příběhů vnímáme od té doby, kdy jsou přeloženy z jednoho média do jiného“ (s. 45). Takýchto príkladov by sa dalo uviesť veľa.

Nazdávam sa, že z formálnej a jazykovej stránky predkladaná diplomová práca spĺňa kritériá kladené na práce tohto druhu. Niektorým chybám sa však autorka nevyhla (napr. nesprávne písanie mien - „Godman“, s. 17, „Luckamann“, s. 17). V texte predkladanej práce sa rešpektujú pravidlá uvádzania zdrojov, pramene sú uvedené v zozname literatúry.

Magisterskú diplomovú prácu Bc. Šárky Chaloupkové navrhujem prijať k obhajobe a predbežne navrhujem známku veľmi dobre (2).

Prof. PhDr. Miroslav Marcelli, CSc.